

Бирски рѣки Енисей и Лена влѣкли стеблата въ Ледовития океанъ; тукъ тѣзи стебла попадали върху ледове, а ледоветѣ, като плували по океана, довлѣкли ги до брѣговете на Гренландия. Нансенъ заключилъ, че водата въ Ледовития океанъ, като започва отъ Ново-Сибирските острови, движки се въ широка ивица къмъ северъ, после минава, *въроятно*, презъ полюса и следъ това завива на югъ, къмъ източните брѣгове на Гренландия. Едно обстоятелство още повече накарало Нансена да вѣрва, че предположението му е право. Въ 1881. год. въ Ледовития океанъ билъ потопенъ корабът „Жанета“, а три години следъ това намѣрени били край брѣговете на Гренландия нѣкои предмети отъ този корабъ. Корабът загиналъ въ ледоветѣ, лежащи на северъ отъ Ново-Сибирските острови. Пита се: какъ предмети отъ него сѫ попаднали край брѣговете на Гренландия? Нансенъ си отговорилъ: по сѫщия начинъ, както сѫ довлѣчени и стеблата отъ сибирските дървета.

И така, споредъ мнението на Нансена, въ Ледовития океанъ, нѣкѫде между полюса и Земята на Фрлнцъ Иосифа, минава течение, което започва отъ сибирските брѣгове и достига до източния брѣгъ на Гренландия. Другояче казано, трѣбва да се предположи следното: ледоветѣ, които се образуватъ край Сибирските брѣгове, плуватъ къмъ северъ, минаватъ недалече отъ полюса (а може би и презъ самия полюсъ), заобиколятъ на югъ и вървятъ покрай брѣговете на Гренландия.

Ето тѣзи ледове мислѣлъ да използува Нансенъ. Другите пътешественици, — казвалъ той — сѫ се борили съ ледоветѣ, които не позволявали на параходите имъ да плуватъ напредъ. Азъ ще взема за помощникъ плувация ледъ: ще отправя своя параходъ на това място въ Ледовития океанъ, кѫдето се започва морското течение, което отива на северъ. Тукъ моятъ параходъ ще застане въ ледоветѣ и заедно съ тѣхъ ще мине най-напредъ къмъ полюса, а после ще стигне до Гренландия; оттукъ не е можно да се върна въ отечеството си, Норвегия.

Когато Нансенъ съобщилъ желанието си да иде на северния полюсъ и описалъ подробно плана си, повечето учени и стари пътешественици се отнесли недовѣрчиво къмъ неговия планъ. Едни се подигравали съ него, като го наричали безумецъ, а други тревожно и неудобрително махали глава. Но знаменитиятъ пътешественикъ решилъ: каквото и да става, да тръгне. Нужни били само пари, много пари за параходъ и всичко необходимо за дълго и опасно пътешествие.

Пари били намѣрени. Такива били дадени отъ норвежкия краль, отъ нѣкои учени дружества и частни лица. Въ скоро време били събрани повече отъ половина милионъ лева златни, и Нансенъ почналъ да се готви за пътъ. Най-напредъ трѣбвало да се построи параходъ, здравъ и удобенъ. За постройката му се зловили най-добрите майстори-корабостроители. Параходътъ билъ готовъ. Наименували го „Фрамъ“, което ще рече напредъ. Сега